

De Drempel overschrijden: Non-lokaal Bewustzijn en de Bewijslast

| Stephan A. Schwartz |

Na decennia waarin het onderzoek in de aard van bewustzijn werd afgewezen als 'De Geest in the Machine', is er een fundamentele verandering in de wetenschap gaande, zij het nog steeds een minderheidspositie, het komt toch naar voren in een breed scala van disciplines, van geneeskunde tot biologie tot fysica. Geheel nieuwe sub-disciplines zijn ontstaan, aangedreven door de resultaten van dit experimenteren.

Een daarvan is de kwantumbiologie, die stelt: Het leven is een moleculair proces; moleculaire processen werken onder kwantum regels. En dus moet het leven een kwantumproces zijn. Experimenteel bewijs begint te accumuleren dat dit kwantumbeeld van levensprocessen klopt. Gregory S. Engel, een chemicus van UC Berkeley, leidde een team dat op een geniale manier uitvond om met behulp van high-speed lasers direct op kwantumniveau processen in een cel te kunnen detecteren en observeren. ¹⁾

Vooraf in mind-body-onderzoek, heeft de kwestie van bewustzijn een nieuwe bekendheid bereikt, zoals blijkt uit het groeiend aantal placebo-onderzoeken, onderzoek naar meditatie, mindfulness en de effecten ervan op de hersenen, en het praktische gebruik daarvan in dingen zoals posttraumatische stressstoornis (PTSS); studies naar de rol van psycho-fysieke zelfregulatie bij genezing; prospectief onderzoek naar bijna-dood-ervaringen (NDE); studies die de realiteit van reïncarnatie ondersteunen; en onderzoek naar de relatie tussen genialiteit en spiritualiteit.

Waar in de neurowetenschappen spiritualiteit aanvankelijk werd gezien als toegewezen aan theologen en niet als een passend gebied beschouwd voor de wetenschap, is het tot een belangrijk onderwerp geworden. Een zoekopdracht in de professionele database PubMed op de termen "Spiritualiteit, Gezondheid": levert 3.615 artikelen op uit de professionele literatuur. Samueli onderzoekers zijn verantwoordelijk voor sommige van die papers. Prestigieuze academische uitgeverijen geven belangrijke boeken uit die expliciet ingaan op bewustzijn. *The Oxford Handbook of Psychology and Spirituality*, uitgegeven door Lisa Miller van Yale, is zo'n voorbeeld. (Larry Dossey, *Explore's* Executive Editor, en ik hebben een hoofdstuk in dit boek) ²⁾

Een andere nieuwe sub-discipline die ontstaat in deze overgangsfase is neurotheologie. Door het gebruik van standaard imaging-technologieën heeft de radioloog Andrew Newburg aan de Universiteit van Pennsylvania zich gericht op het monitoren van de hersenactiviteit van spirituele beoefenaars tijdens hun praktijk. Bovendien tonen researchgegevens ook collectieve effecten aan. Johanna Sängler, die leiding geeft aan een team bij het Max Planck Institute for Human Development in Berlijn, rapporteert dat wanneer muzikanten duetten spelen, hun hersenen synchroniseren. De detaillering in de gegevens is zo fijn dat ze kunnen onderscheiden welke muzikant de hoofdrol speelt en welke een afgeleide rol heeft. "Wanneer mensen acties met elkaar coördineren, worden kleine netwerken in de hersenen en, opmerkelijk genoeg, vooral tussen de hersenen gevormd wanneer de activiteiten precies qua tijd uitgelijnd moeten zijn, bijvoorbeeld bij het gezamenlijke begin van een stuk," zegt Sängler. ³⁾

Verweven door al dit werk heen is er sprake van een groeiend bewustzijn, expliciet of door samenhang, dat er een aspect van bewustzijn bestaat, dat niet beperkt wordt door ruimtetijd of volledig afkomstig is uit de neuroanatomie van een organisme – non-lokaal bewustzijn.

Zoals Max Planck, de vader van Kwantum Mechanica, het weergaf in een interview met de gerespecteerde Engelse krant, *The Observer*, van 25 januari 1931, door te zeggen: „Ik beschouw bewustzijn als fundamenteel. Ik zie materie als afgeleide van bewustzijn. We kunnen niet achter bewustzijn komen. Aan alles waar we over praten, alles wat we als bestaand beschouwen, vereist bewustzijn.”

De validatie van Plancks waarheid speelt zich af op twee fronten: Eén groep disciplines richt zich op de lokale geest, de neurowetenschap, het mechanisme van het bewustzijn van een organisme. Maar zelfs hier, projecteert non-lokaal bewustzijn zichzelf in de fysiologie van het bewustzijn. De studies van Mark Jung-Beeman over inzichten illustreren dit. Vanaf 2003, en doorgaand met een veranderende lijst van medewerkers, heeft hij gestaag geprobeerd het neurobiologische proces van inzicht te begrijpen, dat wil zeggen dat aspect van bewustzijn dat problemen oplost, wat niet alleen bewerkstelligd kan worden door het intellect. ⁴⁾ Dat werk heeft veel inzichten opgeleverd, met name: "We hebben twee objectieve neurale correlaten van inzicht waargenomen. Functionele magnetische resonantie beeldvorming onthulde verhoogde activiteit in de anterieure superieure temporale gyrus voor inzicht in de rechterhersen helft in vergelijking met de niet-inzicht oplossingen." ⁵⁾

Tegelijkertijd tonen de studies van Jeanne Achterberg veranderingen in de hersenen aan bij de ontvangers op wie een genezer een therapeutische intentie heeft gericht. "Elke genezer selecteerde een persoon met wie zij een speciale band voelden als ontvanger voor Therapeutische Intentie. Elke ontvanger was in de MRI-scanner geplaatst en geïsoleerd van alle vormen van zintuiglijk contact van de genezer. De genezers stuurden vormen van (TI) die gerelateerd waren aan hun eigen genezingspraktijken met willekeurige intervallen van 2 minuten die niet-bekend waren bij de ontvanger. Er werden significante verschillen tussen experimentele (verzenden) en controle (no send) procedures gevonden ($p = .000127$). Gebieden die geactiveerd werden tijdens de experimentele procedures omvatten het anterieure en midden cingulate gebied, het precuneuze en frontale gebied. Er werd geconcludeerd, dat opdrachten aan een genezer voor een opzettelijke verbinding met een sensorisch geïsoleerde persoon gecorreleerd kunnen worden met veranderingen in de hersenfunctie van dat individu."

Het andere front betreft werk dat expliciet het non-lokale bewustzijn bestudeert door experimenteren. Deze

range van onderzoek onderzoekt de non-lokaliteit van bewustzijn met studies die in principe in twee categorieën uiteen vallen: non-lokale perceptie, het verkrijgen van informatie die niet gekend zou kunnen zijn door psychologische zintuigelijke waarneming en niet-lokale verstoring, inclusief genezing door therapeutische intentie.

WAT IS DE STANDAARD VAN BEWIJS?

Twee artikelen van de European Organization for Nuclear Research, een van de 's werelds grootste en meest gerespecteerde centra voor wetenschappelijk onderzoek, zijn net gepubliceerd. Elk is ongeveer 30 pagina's lang.

Negentien van die pagina's zijn de enkelvoudig-gespreide lijst met ongeveer 6.000 namen - de onderzoekers die de bevindingen ondersteunen van de experimenten van European Organization for Nuclear Research. De papers concluderen, dat er een kans van 1 op de 300 miljoen is dat het Higgs Boson niet bestaat, en daarmee de theorie valideren volgens welke elementaire deeltjes massa hebben. Door die collectieve beoordeling wordt het ongrijpbare God deeltje erkend als echt.

Tegenwoordig zijn er zes gestabiliseerde parapsychologische protocollen die in laboratoria over de hele wereld worden gebruikt. Elk van deze zes heeft onafhankelijk geproduceerde zes sigma-resultaten.

Six Sigma is 1 op 1.009.976.678, ofwel het 99,9999990699 percentiel.

Degenen die in detail zijn geanalyseerd:

- RV (Remote Viewing), dwz kijken op afstand;
- REG, dwz een willekeurige gebeurtenisgenerator;
- Ganzfeld;
- GCP, dwz een wereldwijd bewustzijnsproject;
- voorgevoelens; en
- Retrocognitie / voorkennis.

Nog twee meer hebben dit niveau ook bereikt, hoewel hun resultaten in dit stadium nog steeds onder voorbehoud zijn van verschillende interpretaties:

- staren en
- voorspelling.

Omdat die protocollen dezelfde fundamentele methodologie hebben en collectief nastreven om non-lokaal bewustzijn te bestuderen, geloof ik niet dat ze als onafhankelijk beschouwd kunnen worden. Het voor een enkelvoudige inspanning genomen getal is 10^{54} tegenover toeval - een galactisch aantal.

Naast deze laboratoriumprotocollen, onthullen recente goed uitgevoerde onderzoeken dat 4,2% van het Amerikaanse publiek een NDE heeft gerapporteerd.⁷⁾ De bevolking in de Verenigde Staten is iets meer dan 315 miljoen. Daarom komt 4,2% neer op 13 miljoen mensen in de gemelde BDE-populatie, wat overeenkomt met alle joodse mensen, alle mormonen, en moslims ook, en het grootste deel van de Boeddhisten.

De BDE-populatie is bijna zeker aanzienlijk veel groter dan 13 miljoen, omdat onderzoek ook heeft laten zien, dat veel mensen ervaringen niet meteen melden. Vaak spreken ze er niet over tot jaren later, wat een probleem is voor onderzoekers, omdat het moeilijk is om prospectieve studies te doen, zoals de Nederlandse cardioloog Pim Van Lommel in 2001 rapporteerde in zijn historische, in de Lancet gepubliceerde studie, wat een prospectieve studie was.⁸⁾ Zoals de zes-sigma-protocollen, heeft dat onderzoek herhaalde aanvallen weerstaan.⁹⁾

Hoe is die ongelijkheid mogelijk tussen de ontvangst van de ontdekking van het Higgs Boson in vergelijking met de studies van het onderzoek naar non-lokaal bewustzijn gelet op dat niveau van bewijs? Het korte antwoord is, denk ik, dat we een demonstratie zien van hoe cultureel beïnvloed de wetenschap is. De ontdekking van het Higgs Boson is nog veel minder dan een zes-sigma resultaat, omdat het een theoretische voorspelling bevestigt en naadloos in de gevestigde fysica past, en zo wordt geaccepteerd. In tegenstelling tot het onderzoek naar non-lokaal bewustzijn, waar zes-sigma resultaten een fenomeen bevestigen, omdat we nog geen bevredigende uitleg hebben over hoe ze gebeuren. De weerstand is fundamenteel cultureel bepaald, niet wetenschappelijk. Het wordt door paradigma aangedreven.

Het contract dat de wetenschap heeft met de maatschappij is de belofte om uit te leggen. Non-lokale bewustzijns-voorvallen zijn misschien wel het meest ruim ervaren mysterie, waarvoor de cultuur een verklaring zoekt omdat, ergens in hun leven, bijna iedereen wel *deja vu* heeft meegemaakt, een voorkennis droom, of een voorgevoel had dat uitkwam. Het is die bredere culturele context die laat zien dat deze kwesties van groot belang zijn in de maatschappij.

Als u alle religieuze samenkomsten in de menselijke geschiedenis in beschouwing neemt hebben die bepaalde elementen gemeen. Er is een daarvoor bestemde plek om bij elkaar te komen; afgesproken tijden voor samenkomen; een verklaring van gedeeld geloof en intentie; een periode voor muziek, dans, gezang of koor; en dan een tijd wanneer sommigen, maar niet de hele groep, een niet-lokale ervaring zullen hebben, of u nu in tongen spreekt of Voodoo-bezit. De mysteries van subatomaire deeltjes zijn geweldig interessant voor wetenschappers en van enorm belang, maar de gemiddelde man of vrouw wordt er normaal niet mee geconfronteerd in hun levens zoals die zijn met andere staten van bewustzijn en het verdere fenomeen van

non-lokaal bewustzijn.

Kuhn en paradigma

Om de weerstand van ontkenners te begrijpen denk ik dat enige overweging vereist is over waar wetenschap over gaat. Er is hierin geen beter gezag dan van de natuurkundige Thomas Kuhn, algemeen erkend de meest invloedrijke historicus en wetenschapsfilosoof van de in de twintigste eeuw. In 1962 publiceerde Kuhn zijn meesterwerk, de klassieke tekst, *De Structuur van Wetenschappelijke revoluties*. Daarin beweert Kuhn dat het populaire idee dat wetenschap door de geleidelijke accumulatie van informatie door de eeuwen heen, zich bewust en doelgericht volledig naar de basale "waarheid" over het universum en alles erin beweegt, een mythe is.

Kuhn beschrijft het proces als volgt:

Het ontwikkelingsproces is een evolutie vanaf een primitief begin geweest - een proces waarvan de opeenvolgende fasen worden gekenmerkt door een toenemend zeer gedetailleerd en verfijnd begrijpen van de natuur. Maar niets . . . maakt dat tot een evolutieproces ergens naar toe. Helpt het echt om je voor te stellen dat er enige objectieve, volledig echte weergave van de natuur is en dat de juiste mate van wetenschappelijke vooruitgang bestaat uit de mate waarin die ons dichter bij dat ultieme doel brengt?

. . . Het hele proces kan gebeurd zijn zoals we nu veronderstellen dat de biologisch evolutie plaats vond zonder het voordeel van een vooropgesteld doel, een permanente vaststaande wetenschappelijke waarheid waarvan elke ontwikkelingsfase van wetenschappelijke kennis [een verbeterde] versie is." ¹⁰⁾

Zoals Kuhn het uitlegt, zijn wetenschappers een speciale zelfgeselecteerde gemeenschap toegewijd aan het oplossen van bepaalde zeer beperkte en zelf-gedefinieerde problemen waarvan de relevantie bepaald is door een algemeen gedeelde wereldvisie of paradigma. Kuhn, die de vader is van dat concept, verklaart het als volgt:

"Universeel erkende wetenschappelijke verworvenheden [op een bepaald gebied] die voor een tijd modelmatige problemen en oplossingen bieden voor een gemeenschap van beoefenaars '[nadruk toegevoegd]. ⁴⁾ Voor wetenschappers die daarin ondergedompeld zijn is een paradigma hun wereldbeeld. Haar begrenzingen schetsen voor hen beide wat het universum bevat en even belangrijk, wat het niet bevat. Hun theorieën verklaren hoe dit universum werkt.

Paradigma's zijn absoluut essentieel voor de wetenschap, hoewel ze uiteindelijk zelf-beperkend worden. Zonder de door het paradigma ingestelde begrenzingen heeft geen enkele observatie ook maar enig groter belang of gewicht dan welke andere dan ook. Zonder deze differentiatie, is westerse wetenschap onmogelijk. Het voordeel dat het oplevert is dat er met grenzen diepte komt, en met diepte komt detail. De bekrompenheid van deze definitie neemt toe naarmate een wetenschap rijpt, en zich manifesteert in verhoogde sub-specialisering; men is niet eenvoudig een chemicus maar een *organisch* chemicus. Het zou dan duidelijk moeten zijn, om Kuhn opnieuw te citeren, dat "een van de redenen waarom de normale wetenschap zo snel vooruit lijkt te gaan daarin ligt, dat zijn beoefenaars zich concentreren op problemen die alleen hun eigen gebrek aan originaliteit hen zou weerhouden om die op te lossen. . . intrinsieke waarde is geen criterium voor een puzzel, het gegarandeerde bestaan van een oplossing is dat. ⁴⁾" Deze efficiëntie bij het gezamenlijk oplossen van puzzels is "Normale wetenschap." Uiteraard is die normale wetenschap accumulatief, maar zoekt die ook de Copernicaanse sprongen, de inzichten die de loop van de geschiedenis zullen veranderen? Nee, dat doet hij juist niet. Normale wetenschap is in feite juist niet geïnteresseerd in die dingen waarvan men veronderstelt dat zij geobsedeerd is om te doen. Dit is wat de bron vormt voor de ontkenners. Dat bedreigt het paradigma.

Paradigma-problemen

"Het wetenschappelijke ondernemen als geheel produceert van tijd tot tijd anomalieën, die nieuw territorium openen en lang geaccepteerde overtuigingen testen. Maar de *individuele* persoon die zich bezighoudt met een normaal onderzoeksprobleem is bijna nooit een van deze dingen aan het doen [*nadruk Kuhn*]." ²⁾ In plaats daarvan vindt hij voor zichzelf werk door een andere motivatie, het verlangen om aan te tonen dat hij in staat is om een probleem binnen het paradigma op te lossen, dat men nog nooit eerder heeft opgelost of niet even elegant. 'In de meeste gevallen binnen een bepaald gebied van het aanbod aan specialisaties is er niets anders te doen, een feit dat het niet minder fascinerend maakt voor het juiste type verslaafde. . . Wetenschappers streven er normaal (niet) naar nieuwe theorieën uit te vinden, ze zijn vaak intolerant voor die welke door anderen zijn uitgevonden. ²⁾

In feite zijn de meeste ontkenners van non-lokaal bewustzijn bijna analfabeet betreffende het werkelijke onderzoek. Dat staat buiten het paradigma; het kan niet goed zijn. QED.

De grote ironie komt van waar een Einstein, een Newton, een Planck, een Ramanujan, een Jung, een Salk komen? Het antwoord, zoals elk van hen dat heel duidelijk heeft gezegd, is dat hun grote inzicht kwam in een speciale staat van bewustzijn, waarbij alle dingen onderling verbonden leken te zijn en afhankelijk van elkaar waren en buiten ruimte en tijd stonden. " ^{11,12)}

Wetenschap is van nature nauw en rigide - en dit moet niet worden opgevat als een neerbuigende

omschrijving, omdat het overgrote deel van onderzoek op geen enkele andere manier kon worden uitgevoerd - normale wetenschap produceert altijd anomalieën in de loop van het werk, en terwijl het onvermijdelijk is om zijn grenzen te bereiken nemen de confrontaties met anomalieën toe. De reden is simpel: Het zal duidelijk zijn dat bijna niets abnormaal is, voordat de grenzen van het paradigma zijn bereikt; na het paradigma zal dat er veel zijn; en naarmate de grenzen van het paradigma worden bereikt, komt wat daarachter ligt veel dichterbij.

Normale wetenschap verafschuwt echter anomalieën, omdat die niet zijn afgestemd op het schema waarmee dat het universum definieert. Eerst worden anomalieën dan genegeerd onder de aanname dat onderzoek volgens de normale wetenschap ermee zal afrekenen wanneer instrumentatie of theoretische beschrijvingen of beide zijn verbeterd en ze inpasbaar worden in het paradigma. Als dat niet gebeurt, wordt geprobeerd de bedreigde theorie uit te breiden in de hoop dat een uitbreiding van de geaccepteerde stellingen van het paradigma de afwijkingen terug in de plooi zullen brengen.

In het begin van de levensduur van een paradigma elimineren een betere instrumentatie of uitbreiding van de theorie het grootste deel van de afwijking door ze te in passen; sommigen, zullen echter niet vallen te conformeren, hoe kunstig het experiment ook is of hoe ingenieus de ontwikkeling van het oorspronkelijke uitgangspunt ook is. De meeste wetenschappers hebben er vrede mee om deze anomalieën in een staat van limbo achter te laten, wat is waarom parapsychologie tegelijkertijd zowel wetenschap als niet-wetenschap is. Iedereen weet dat er afwijkingen zijn, op de loer liggen aan de randen van het paradigma zoals hongerige beesten rond een kampvuur. Maar wetenschappers gaan ervan uit, meestal correct, dat de meeste problemen nog steeds binnen het paradigma behouden kunnen blijven, en dus gaat de normale wetenschap tenminste voor een tijd nog door, en biedt het paradigma een redelijk veilig kader.

Echter, als normaal wetenschappelijk onderzoek dicht bij de rand van het "bekende" blijft komen duwt het zo intens en met zo'n specifieke focus dat zijn verkenningen precies het tegenovergestelde van het gewenste effect gaan opleveren. Niet alleen faalt dergelijk onderzoek er in om het paradigma te versterken, wat het oorspronkelijke doel was, maar het gaat nog meer afwijkingen produceren. Ironisch genoeg, aan het einde van de levensduur van het paradigma, hoe beter de instrumentatie wordt, des te hardnekkiger worden de door anomalieën gepresenteerde uitdagingen. Die beginnen te clusteren tot er zoveel ontstaan dat niet alleen de theorie maar ook het paradigma zelf ter discussie komt te staan. Wanneer dit gebeurt, komt de wetenschap in een crisis toestand waaruit er geen weg terug meer is. Dat is de fase die we nu binnen gaan.

Buitengewoon verzet

Er is buitengewone weerstand in de wetenschappelijke loopgraven naar deze laatste fase - bij een individu zou het ontkenning kunnen worden genoemd. Wetenschappers haten crisis zelfs meer dan anomalieën. Onderzoekers stellen herzien van hun standpunten zo lang mogelijk uit als ze kunnen, omdat het duur is, veel verergering met zich brengt en loopbanen en zwaarbevochten status bedreigt. De paradigma crisis is de laatste fase in een proces van wetenschappelijke dood. Wanneer het onweerstaanbaar wordt en de begrenzingen van de levensduur van het paradigma erkend worden door een kritische consensus van haar beoefenaars vinden er verschillende belangrijke gebeurtenissen plaats. Dit is wat er nu gebeurt.

De veronderstellingen van de normale wetenschap omvatten (1) de onderzoeker en het experiment kunnen worden geïsoleerd van het elkaar beïnvloeden anders dan onder beheerste en begrepen manieren; en, (2) omdat het experiment in een tijd-ruimte continuüm plaats vindt, kunnen de condities waaronder het wordt uitgevoerd gedupliceerd worden en kan het experiment gerepliceerd worden door iedere andere onderzoeker als het geldig is.

Dit alles, de gebruikelijke technieken, de verschillende niveaus van de collectieve fundamentele aannames die vaak onuitgesproken blijven, lijken onweerstaanbaar te pleiten voor het concept, waarmee ik aan dit artikel begon, de Mythe van Geleidelijkheid. Maar zowel die mythe als het materialisme dat haar ondersteunt worden weerlegd door de onmiskenbare realiteit van wetenschappelijke verandering, en hoe het werkelijk gebeurt. Die individuen die buitengewone research verrichten, doen dat niet met kracht van intellect of wil alleen, hoewel die belangrijk zijn, maar omdat ze non-lokale intuïtieve inzichten hebben gehad *in dezelfde tijd dat er een crisis was*.

Het is op dit punt dat de meeste commentaar gevers bij het beschrijven van de ontwikkeling van wetenschappelijke doorbraken, ongemakkelijk stil blijven.

John Mihalasky wijst op intuïtie als een openlijke uitleg, maar aarzelend, ¹³⁾ "en Kuhn merkt alleen op dat het een verandering vertegenwoordigt in gestalt, een verandering in "zijn". "Normale wetenschap, zegt hij, "leidt uiteindelijk alleen maar tot de erkenning van anomalieën en crises.

En die worden niet beëindigd door delibereren en interpreteren, maar door een relatief plotselinge en ongestructureerde gebeurtenis als een gestalt verschuiving. Wetenschappers spreken dan vaak van de "Schellen die van de ogen vallen" of van de "bliksemschicht" die een voorheen obscure puzzel "overstroomt" waardoor de componenten op een nieuwe manier gezien kunnen worden en die voor het eerst de oplossing toelaten. ⁷⁾ Voor iemand met belangstelling op het gebied van non-lokale informatie interacties is deze formulering vrijwel identiek met die zoals gebruikt door genezers, remote viewers, spirituele pelgrims en grote kunstenaars. ¹²⁾

Afwijkend en Congruent

Omdat het bewijs zo geweldig is dat het niet kan worden ontkend, is Kuhn bereid - om de inspiratie van dromen in te roepen, hoewel hij dat niet waagt, omdat hij niet weet hoe dat eigenlijk werkt.

Hij maakt één speculatie over het non-intellectuele aspect van het oplossen van puzzels. Hij merkt op: 'Geen gewone betekenis van de term 'interpretatie' past bij deze flitsen van intuïtie waardoor een nieuw paradigma wordt geboren. *Hoewel zulke intuïties afhangen van de ervaring, zowel abnormaal als congruent, die is opgedaan met het oude paradigma, zijn ze niet logisch of stukje bij beetje gekoppeld aan bepaalde items van die ervaring zoals dat met een interpretatie zou zijn* [nadruk toegevoegd]"⁷⁾

Wat deze sleutel figuren nu tot revolutionairen maakt is niet alleen de kwaliteit van hun werk. Ze zijn ook revolutionairen vanwege de bron, het onbekende mechanisme, waaruit hun informatie is afgeleid. In diepste zin is het proces, waarmee de informatie is verkregen, even revolutionair als de informatie zelf.

Intellectuele uitmuntendheid en intuïtief inzicht zijn echter niet de enige criteria voor succes als een "paradigma veranderaar." Een voorzichtige analyse van het proces suggereert ook dat een soort van onderlinge verbondenheid tussen doorbraak onderzoekers en hun peer gemeenschappen erbij betrokken zijn; een soort interactief collectief bewustzijn moet samensmelten en dat omvat een kritische consensus.

Zoals Gunther Stent aantoonde, als een intuïtieve onderzoeker prematuur is, ongeacht hoe groot het inzicht, dan levert de reactie van tijdgenoten op zijn best onverschilligheid op, en martelaarschap in het slechtste geval.¹⁴⁾ We kennen allemaal het verhaal van Galileo. Minder bekend is dat Leonardo erachter kwam wat fossielen waren bij het uitgraven van het St. Marco-kanaal, maar dat niemand wist te absorberen wat hij zei. Alleen wanneer intuïtie en crisis correct naast elkaar zijn geplaatst kan de nodige verandering in gestalt optreden. Genialiteit is een individuele ervaring, maar de acceptatie ervan is een sociaal fenomeen. We beginnen er te komen.

Op basis van onderzoek dat wordt uitgevoerd over het spectrum van de wetenschappen, meen ik dat er vier relevante descriptoren helpen om te definiëren hoe het nieuwe paradigma is eruit zou kunnen zien. Dat zijn:

- (1) Alleen bepaalde aspecten van de geest zijn het resultaat van fysiologische processen.
- (2) Bewustzijn is causaal en fysieke realiteit is de manifestatie ervan.
- (3) Alle bewustzijnen, ongeacht hun fysieke manifestaties, maken deel uit van een netwerk van leven dat ze allebei vormen en beïnvloedt en waardoor ze ook worden geïnformeerd en beïnvloed; er is een heen en terug passage tussen het individu en het collectieve.
- (4) Sommige aspecten van bewustzijn worden niet beperkt door het tijd/ruimte continuüm en komen niet volledig van binnen voort uit de neuroanatomie van een organisme.

Onderzoek drijft ons naar dat nieuwe paradigma. Een teken daarvan is dat de meeste wetenschappers in hun artikelen meestal alleen werken citeren binnen hun eigen of een verwante discipline. Natuurkundigen citeren zelden medische tijdschriften, en artsen citeren zelden natuurkundigen. Als resultaat daarvan ontwikkelt zich gescheiden literatuur over bewustzijn, zowel lokaal als non-lokaal, en onafhankelijk van elkaar. Alleen wanneer die collectief wordt gezien kan de volledige impact van dat onderzoek worden begrepen. Het wordt duidelijk dat het tijd is om onbevreesd de stand van de wetenschap in dit gebied te onderzoeken. Er zijn tegenwoordig ook verschillende grote schijnbaar niet-gerelateerde trends aan het werk in de Amerikaanse samenleving waarvan het samenvloeien dit een goed moment maakt om te beginnen.

KLIMAATVERANDERING

Klimaatverandering - zal ons dwingen om te zien dat we geen speciale uitzondering zijn, maar deel uitmaken van het levensnetwerk van de aarde. Wetenschap en techniek zullen zich hier in toenemende mate op richten omdat het erkennen van de onderlinge afhankelijkheid en onderlinge verbinding van het leven essentieel zullen worden voor ons overleven in het klimaat van de toekomst.

DNA EN GENETISCH ONDERZOEK

DNA en genetisch onderzoek – zullen de krachtige drijfveren worden met invloed op het bewustzijns onderzoek. Discipline sub-specialismen binnen de neurowetenschap, kwantummechanische en biologische gemeenschappen, zullen onderzoeken hoe bewustzijn en materie op elkaar inwerken.

PTSS

PTSS - Het enorme aantal diensten personeel met PTSS heeft meditatie, mindfulness en psychofysische zelfregulatietechnieken en onderzoek op de voorgrond in de revalidatiegeneeskunde gebracht. Goede resultaten zijn bereikt door deze benaderingen, en de rapporten van beoefenaars die een "tijdloze tijd en ruimteloze ruimte" ervaren hebben een nieuwe belangstelling voor de aard van bewustzijn en de mind-body relatie doen ontstaan.

NDE

BDE - Er zijn twee dingen gebeurd in de medische wetenschap om duidelijk te maken dat dit onderzoeksgebied zal gaan groeien. Ten eerste, is de klinische praktijk in ziekenhuizen over de hele wereld gesensibiliseerd voor BDE, zodat er meer worden geregistreerd. Ten tweede, de al geregistreerde 13 miljoen bijna-dood ervaringszorgers zullen in aantal toenemen dankzij steeds geavanceerdere acute zorg

geneeskunde en cardiopulmonale reanimatie.

We gaan een nieuwe wereld in.

VOETNOTEN

1. Panitchayangkoon G, Hayes D, Fransted KA, et al. *Long-lived quantum coherence in photosynthetic complexes at physiological temperature*. Proc Natl Acad Sci USA. 2010;107:12766-12770.
2. Schwartz S, Dossey L. *Nonlocality, intention, and observer effects in healing studies: laying a foundation for the future*. In: Miller L (ed). The Oxford Handbook of Psychology and Spirituality Oxford: Oxford University Press; 2012, p. 531-547.
3. *Making music together connects brains*. Science Daily. 2012. Available at: <http://www.sciencedaily.com/releases/2012/11/121129093417.htm>. Accessed November 29, 2012.
4. Bowden EM, Jung-Beeman M. *Aha! Insight experience correlates with solution activation in the right hemisphere*. Psychon Bull Rev. 2003;10:730-737.
5. Jung-Beeman M, Bowden EM, Haberman J, et al. *Neural activity when people solve verbal problems with insight*. PLoS Biol. 2004;2:E97
6. Achterberg J, Cooke K, Richards T, Standish LJ, Kozak L, Lake J. *Evidence for correlations between distant intentionality and brain function in recipients: a functional magnetic resonance imaging analysis*. J Altern Complement Med. 2005;11:965-971.
7. van Lommel P. *Conscious Beyond Life*. New York: HarperOne; 2007, p 62.
8. van Lommel P, van Wees R, Meyers V, Elfferich I. *Near-death experience in survivors of cardiac arrest: a prospective study in the Netherlands*. Lancet. 2001;358:2039-2045.
9. Greyson B, Holden JM, van Lommel P. *'There is nothing paranormal about near-death experiences' revisited: comment on Mobbs and Watt*. Trends Cogn Sci. 2012; 16:445; Author reply:446.
10. Kuhn T. *Structure of Scientific Revolutions*. Chicago: Phoenix, the University of Chicago Press; 1962.
11. Hadamard J. *Subscientist intuition, et logique dans la recherche scientifique*. Conférence Faite au Palais de la Découverte le 8 Décembre 1945, Alençon, n.d., p. 7-8.
12. Schwartz SA. *Nonlocality and exceptional experiences: A study of genius, religious Epiphany, and the Psychic*. Explore (NY). 2010;6:227-236.
13. Mihalasky J. ESP: can it play a role in idea- generation? Mech Eng. 1972;94:32-34.
14. Stent GS. *Prematurity and uniqueness in scientific discovery*. Scic Am. 1972;227: 84-93.

Stephan A. Schwartz is de redacteur van de dagelijkse webpublicatie The SchwartzReport, die zich concentreert op trends die de toekomst zullen vormgeven, een onderzoeksgebied waar hij sinds het midden van de jaren zestig aan werkt. Hij is ook de Senior Samueli Fellow in Brain, Mind and Healing bij het Samueli Institute. Al meer dan 35 jaar is Schwartz ook een actieve experimentator die onderzoek doet naar de aard van het bewustzijn, met name remote viewing, genezing, creativiteit, religieuze ecstasy en meditatie. Hij is de auteur van verschillende boeken en talloze artikelen, technische rapporten en artikelen voor het algemene publiek over deze onderwerpen.

SchwartzReport - EXPLORE March/April2013, Vol.9, No.2

Het SchwartzReport (<http://www.schwartzreport.net>) volgt opkomende trends die de wereld, en vooral de Verenigde Staten, zullen beïnvloeden. Wat betreft EXPLORE focust het op gezondheidszaken in de breedste zin van het woord, incl. medische problemen, veranderingen in de biosfeer, technologie en beleidsoverwegingen, die allen onze cultuur en onze levens zullen vormgeven.